DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
23. november 1989 *

I sag C-381/87,

Hoogovens Groep BV, med hjemsted i Nederlandene, IJmuiden, ved professor, advokat B. H. ter Kuile og L. H. van Lennep, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jacques Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Rolf Wägenbaur og Thomas van Rijn, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Den Juridiske Tjeneste, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(87) 2031 endelig udg./3 af 10. november 1987 om pålæggelse af bøde i medfør af EKSF-Traktatens artikel 58,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden C. N Kakouris og dommerne T. Koopmans og Díez de Velasco,

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 23. maj 1989,

* Processprog: nederlandsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. juni 1989, afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 22. december 1987 har Hoogovens Groep BV (herefter benævnt »Hoogovens«) i medfør af EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2, principalt nedlagt påstand om helt eller delvis annullation af Kommissionens beslutning C(87) 2031 endelig udg./3 af 10. november 1987, hvorved denne pålagde Hoogovens en bøde i medfør af EKSF-Traktatens artikel 58 og af artikel 12 i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 29, s. 1). Subsidiært har Hoogovens påstået bøden nedsat efter billighed.

2 I den anfægtede beslutning fastslår Kommissionen, at Hoogovens ikke har overholdt produktionskvoterne og de dele af disse kvoter, som virksomheden kunne levere på det fælles marked i andet og tredje kvartal 1985. Overskridelsernes størrelse angives at være følgende:

Kvartal	*Gruppe*	*Produktion (t)*	*Levering (t)*
II/1985	Ib	—	4 070
	II	—	3 890
III/1985	Ia	1 142	—
	Ib	—	6 255

3 Kommissionen fastslår indledningsvis, at Hoogovens ikke bestred de således fremlagte overskridelser. Med henblik på at fastsætte en passende sanktion vurderer den herefter tre argumenter, som Hoogovens fremførte som begrundelse for overskridelserne.

4 Kommissionen forkastede det første argument, hvorefter Hoogovens ikke kunne undgå overskridelsen i grupperne Ib og II, fordi virksomheden altid havde måttet købe betydelige kvotemængder, hvorimod den i den pågældende periode var løbet ind i vanskeligheder med at finde tilstrækkelige mængder til salg. Det er Kommissionens opfattelse, at de manglende opkøbsmuligheder ikke kunne begrunde, at Hoogovens tilsidesatte sine pligter efter kvoteordningen, idet virksomheden, ifølge Kommissionen, burde have planlagt sine leveringer.

5 Med hensyn til det andet argument om, at det nødvendige køb af kvoter i gruppe Ib resulterede i et ugunstigt forhold mellem den kvote, der skal leveres på det fælles marked, og produktionskvoten (IP-forholdet), udtalte Kommissionen alene, at disse for Hoogovens opståede vanskeligheder var erkendt og faktisk foranledigede Kommissionen til at vedtage beslutning nr. 1433/87/EKSF af 20. maj 1987 om overførsel af en del af produktionskvoterne til kvoter, der kan leveres på det fælles marked (EFT L 136, s. 37).

6 Ifølge det tredje argument beroede overskridelsen af produktionskvoten i gruppe Ia i tredje kvartal 1985 på, at virksomheden før tiden havde måttet lukke et anlæg til fremstilling af varmtvalsede bredbånd; lukningen skulle egentlig først have fundet sted i fjerde kvartal 1985, hvorfor Hoogovens havde måttet øge produktionen i det tredje kvartal for at overholde sine kontrakter. Kommissionen fastslog hertil, at kvoteordningen er et regelkompleks, som gælder fra kvartal til kvartal, og som udelukker muligheden for at modregne mellem kvartalerne.

7 Den del af den anfægtede beslutning, som vedrører størrelsen af den Hoogovens pålagte bøde, er affattet således:

»Som følge af de konstaterede overtrædelser kan der pålægges Hoogovens en bøde i medfør af EKSF-Traktatens artikel 58, hvis størrelse kan være et beløb svarende til værdien af den uretmæssige produktion.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, i beslutning nr. 234/84/EKSF, at der for overskridelser pålægges en bøde, der normalt beløber sig til 100 ECU / t.

Under hensyn til de oplysninger, der er fremkommet ved den undersøgelse, som er foretaget under procedurerne om overtrædelse, bør der pålægges en bøde på 50 ECU / t overskridelse.

På grundlag af de af overskridelserne berørte mængder er en bøde på 767 850 (syvhundrede og syvogtres tusinde og ottehundrede og halvtreds) ECU berettiget.«

8 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

9 Det bør fremhæves, at Hoogovens hverken under denne retssag eller i den administrative fase har bestridt de påtalte overskridelser. Virksomheden har fremsat indsigelse under henvisning til, at den del af den omtvistede beslutning, hvori Kommissionen fastsatte den pålagte bøde, er ufuldstændigt begrundet, og har protesteret mod bødens størrelse.

10 Virksomheden har nærmere gjort gældende, at den i den administrative fase havde påberåbt sig omstændigheder, som burde have medført en betydeligt lavere bøde. Imidlertid fremgår det af begrundelsen for den fastsatte bødestørrelse, at Kommissionen ikke tog hensyn til disse omstændigheder.

11 Indledningsvis bemærkes, at Kommissionen i den omtvistede beslutning punkt for punkt gennemgår de argumenter, som Hoogovens har fremsat i den administrative fase. Kommissionen forkastede to af argumenterne, men accepterede det argument, at virksomhedens IP-forhold var ugunstigt, og nedsatte under hensyntagen hertil bøden, der ellers ville have været på 100 ECU / t overskridelse, således som det udtrykkeligt anføres i beslutningen.

12 Herefter må der tages stilling til sagsøgerens krav om, at bøden bør nedsættes efter billighed, idet der herved tages hensyn til samtlige forhold i sagen.

13 I så henseende finder Domstolen, at den under udøvelse af sin fulde prøvelsesret i medfør af EKSF-Traktatens artikel 36, stk. 2, efter billighed kan nedsætte den Hoogovens pålagte bøde til 30 ECU / t overskridelse. Herved tager Domstolen især hensyn til virksomhedens ugunstige IP-forhold i løbet af den periode, hvor de påtalte overskridelser fandt sted — hvilket forhold Kommissionen har erkendt — ligesom den tager hensyn til virkningen af den vedvarende karakter af denne ugunstige situation på virksomhedens konkurrencemæssige stilling.

14 Da de mængder, som der er konstateret overskridelse for, i alt andrager 15 357 tons, vil størrelsen af den bøde, som er pålagt Hoogovens ved den omtvistede beslutnings artikel 2, være at nedsætte til 460 710 ECU.

15 I øvrigt frifindes sagsøgte.

Sagens omkostninger

16 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Ifølge samme artikels stk. 3, første afsnit, kan Domstolen ophæve sagsomkostningerne helt eller delvis, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. Da såvel Hoogovens som Kommissionen ikke har fået medhold på flere punkter, findes sagsomkostningerne at burde ophæves.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Den bøde, der blev pålagt Hoogovens BV ved artikel 2 i Kommissionens beslutning C(87) 2031 endelig udg./3 af 10. november 1987, fastsættes til 460 710 ECU.**

2) **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

3) **Sagsomkostningerne ophæves.**

Kakouris Koopmans Díez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. november 1989.

J. -G. Giraud
Justitssekretær

C. N. Kakouris
Formand for Fjerde Afdeling